

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
 ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 03-99/ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດແຫ່ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຜັງເມືອງ

- ອີງຕາມມາດຕາ 40 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ມາດຕາ 3 ຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;
- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 08/ນຍ, ລົງວັນທີ 8/3/1999; ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຜັງເມືອງ ໃນກອງປະຊຸມເທື່ອທີ 3 ສະໄໝສາມັນຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ IV, ໃນວາລະປະຊຸມຕອນບ່າຍຂອງວັນທີ 3 ເມສາ 1999.

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງ:

- ມາດຕາ 1: ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຜັງເມືອງດ້ວຍຄະແນນສຽງຢ່າງເປັນເອກະສັນ.
- ມາດຕາ 2: ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 3 ເມສາ 1999
 ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
 ສະຫມານ ວິຍະເກດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ເລກທີ 11 ສປປ

ລັດຖະດຳລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດ ໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຜັງເມືອງ

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ຫມວດທີ V ມາດຕາ 53, ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມເທື່ອທີ 3 ສະໄໝສາມັນ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ IV ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຜັງເມືອງ ສະບັບເລກທີ 03 - 99/ ສພຊ ລົງວັນທີ 3 ເມສາ 1999;
- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 05/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 6 ເມສາ 1999.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ.

ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຜັງເມືອງ

ມາດຕາ 2: ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 26 ເມສາ 1999

ປະທານປະເທດແຫ່ງ ສ ປປ ລາວ
ຄຳໄຕ ສີພັນດອນ.

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 03/99/ສພຊ.

ວັນທີ 3/4/1999

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຜັງເມືອງ

**ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ**

ມາດຕາ 1. ໜ້າທີ່ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຜັງເມືອງ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຜັງເມືອງ ກຳນົດຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການປຸກສ້າງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມນະໂຍບາຍແລະກົດໝາຍ ແນໃສ່ພັດທະນາຕົວເມືອງໃຫ້ໄປຕາມທິດທາງຂອງແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ, ຮັບປະກັນທຸກການເຄື່ອນໄຫວຂອງສັງຄົມໃນຕົວເມືອງໃຫ້ມີຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ມີສຸຂານາໄມ, ມີຄວາມສີວິໄລ, ຮັກສາບູຮານສະຖານ, ສະຖາປັດຕະຍະກຳຂອງພື້ນຖານວັດທະນະທຳ ທັງຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຫົວຫັດທຳມະຊາດ.

ມາດຕາ 2. ການຜັງເມືອງ

ການຜັງເມືອງ ແມ່ນການຈັດສັນ ແລະ ພັດທະນາຕົວເມືອງ ລວມທັງການວາງລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການທາງດ້ານບໍລິຫານ, ເຕັກນິກ,ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ກົມກຽວກັນ,ສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຜັງເມືອງປະກອບດ້ວຍແຜນຜັງ, ບົດວິພາກ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຕົວເມືອງ.

ມາດຕາ 3. ຕົວເມືອງ

ຕົວເມືອງຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແມ່ນສະຖານທີ່ດຳລົງຊີວິດຂອງຊຸມຊົນຕາມລັກສະນະດັ່ງນີ້:

- ເປັນທີ່ຕັ້ງ ນະຄອນຫລວງຂອງປະເທດ, ກຳແພງນະຄອນ, ເທດສະບານແຂວງ, ເທດສະບານເຂດພິເສດ, ເທດສະບານເມືອງ, ເຂດຈຸດສຸມເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ;
- ມີປະຊາກອນໜາແໜ້ນພໍສົມຄວນ;
- ມີລະບົບສາທາລະນະປະໂຫຍດ ແລະ ສາທາລະນູປະໂພກ ເຊັ່ນ: ຖະໜົນຫົນທາງ, ລະບົບລະບາຍນ້ຳ, ໂຮງໝໍ, ໂຮງຮຽນ, ເດີນກິລາ, ສວນສາທາລະນະ, ນ້ຳປະປາ, ໄຟຟ້າ, ໂທລະສັບ ແລະ ອື່ນໆ.

ຕົວເມືອງ ແບ່ງອອກເປັນ ສາມລະດັບຄື :

1. ຕົວເມືອງທີ່ຂຶ້ນກັບສູນກາງ;
2. ຕົວເມືອງທີ່ຂຶ້ນກັບແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ;
3. ຕົວເມືອງທີ່ຂຶ້ນກັບເມືອງ.

ມາດຕາ 4. ຫລັກການຂອງການວາງຜັງເມືອງ

ການວາງຜັງເມືອງ ຕ້ອງວາງເປັນລະບົບ ແລະ ມີການປະສານສົມທົບຢ່າງກົມກຽວກັນລະຫວ່າງ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ປະຊາຊົນ.

ການວາງຜັງເມືອງຕ້ອງໃຫ້ແທດເໝາະກັບລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງແຕ່ລະບໍລິເວນ, ຮັບປະກັນ ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ມີສຸຂານາໄມ, ຄວາມສະດວກ, ຄວາມສະອາດ, ຄວາມສວຍງາມ ແລະ ມູນເຊື້ອວັດທະນະທຳຂອງບັນດາເຜົ່າ, ຂອງຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຜັງເມືອງລະດັບຕົວເມືອງ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຜັງເມືອງລະດັບແຂວງ, ຜັງເມືອງລະດັບແຂວງ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຜັງເມືອງລະດັບພາກ ແລະ ຜັງເມືອງລະດັບພາກຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຜັງເມືອງລະດັບຊາດ.

ມາດຕາ 5. ພັນທະໃນການປະຕິບັດຜັງເມືອງ

ບຸກຄົນແລະການຈັດຕັ້ງ ນັບທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ຢູ່ ສປປລາວ ລ້ວນແຕ່ມີພັນທະໃນການປະຕິ ບັດຜັງເມືອງທີ່ວາງອອກຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

**ພາກທີ II
ການວາງຜັງເມືອງ**

ມາດຕາ 6. ການວາງຜັງເມືອງ

ການວາງຜັງເມືອງ ມີ ສີ່ ລະດັບຄື:

1. ຜັງເມືອງລະດັບຊາດ;
2. ຜັງເມືອງລະດັບພາກ;

3. ຜັງເມືອງລະດັບແຂວງ;
4. ຜັງເມືອງລະດັບຕົວເມືອງ.

ມາດຕາ 7. ການວາງຜັງເມືອງລະດັບຊາດ

ການວາງຜັງເມືອງລະດັບຊາດ ແມ່ນການວາງທິດທາງລວມໄລຍະຍາວ ແລະ ໄລຍະກາງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ກ່ຽວກັບການກຳນົດເຂດ ທີ່ຈະສ້າງ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ, ເຂດຈຸດສຸມດ້ານເສດຖະກິດ-ວັດທະນະທຳສັງຄົມ, ເຂດປ່າໄມ້ ແລະ ປ່າສະຫງວນ, ເຂດຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດອື່ນໆ, ເຂດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຕາໜ່າງເສັ້ນທາງ ແລະ ອື່ນໆ ໂດຍອີງໃສ່ຈຸດພິເສດທາງດ້ານພູມສາດ, ປະຊາກອນ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສາຍພົວພັນລະຫວ່າງພາກສ່ວນຕ່າງໆຂອງປະເທດ.

ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງສ້າງຜັງເມືອງລະດັບຊາດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນແລ້ວ ນຳສະເໜີລັດຖະບານເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ ແລະ ນຳສະເໜີສະພາແຫ່ງຊາດເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ມາດຕາ 8. ການວາງຜັງເມືອງລະດັບພາກ

ການວາງຜັງເມືອງລະດັບພາກ ແມ່ນການວາງທິດທາງໃຫຍ່ໄລຍະຍາວ ແລະ ໄລຍະກາງໃນພາກໃດພາກໜຶ່ງຂອງປະເທດ ກ່ຽວກັບການກຳນົດເຂດ ທີ່ຈະສ້າງ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ, ເຂດຈຸດສຸມດ້ານເສດຖະກິດ-ວັດທະນະທຳສັງຄົມ, ເຂດປ່າໄມ້ ແລະ ປ່າສະຫງວນ, ເຂດຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດອື່ນໆ, ເຂດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຕາໜ່າງເສັ້ນທາງ ແລະ ອື່ນໆ ໂດຍອີງໃສ່ຈຸດພິເສດທາງດ້ານພູມສາດ, ປະຊາກອນ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ເສດຖະກິດ ແລະ ມີລັກສະນະລະອຽດກ່ວາຜັງເມືອງລະດັບຊາດ.

ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງສ້າງຜັງເມືອງລະດັບພາກໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນແລ້ວ ນຳສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ມາດຕາ 9. ການວາງຜັງເມືອງລະດັບແຂວງ

ການວາງຜັງເມືອງລະດັບແຂວງ ແມ່ນການວາງທິດທາງຕະຫຼອດໄລຍະຍາວ ແລະ ໄລຍະກາງໃນຂອບເຂດແຂວງໃດແຂວງໜຶ່ງຂອງປະເທດ ກ່ຽວກັບການກຳນົດເຂດທີ່ຈະສ້າງ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ, ເຂດຈຸດສຸມດ້ານເສດຖະກິດ-ວັດທະນະທຳ ສັງຄົມ, ເຂດປ່າໄມ້ ແລະ ປ່າສະຫງວນ, ເຂດຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດອື່ນໆ, ຕາໜ່າງເສັ້ນທາງ, ເຂດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ອື່ນໆ ໂດຍອີງໃສ່ຈຸດພິເສດທາງດ້ານພູມສາດ, ປະຊາກອນ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ເສດຖະກິດ ແລະ ມີລັກສະນະລະອຽດກ່ວາຜັງເມືອງລະດັບພາກ.

ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ເປັນຜູ້ຄຸນຄ່າສ້າງຜັງເມືອງລະດັບ ແຂວງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນແລ້ວ ນຳສະເໜີ ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ມາດຕາ 10. ການວາງຜັງເມືອງລະດັບຕົວເມືອງ

ການວາງຜັງເມືອງລະດັບຕົວເມືອງ ແມ່ນການກຳນົດພື້ນທີ່ດິນກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ຂະ ຫຍາຍຕົວເມືອງ ໂດຍຈັດສັນເປັນເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສ,ເຂດສຳນັກງານອົງການ, ເຂດກະສິກຳ, ເຂດອຸດສາ ຫະກຳ, ເຂດການຄ້າ ແລະການບໍລິການ, ເຂດເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມແລະການຂົນສົ່ງ, ເຂດວັດທະ ນະທຳ ແລະກິລາ, ສວນສາທາລະນະ, ເຂດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ເຂດສາທາລະນະ ປະໂຫຍດ, ສາທາລະນູປະໂພກ ແລະອື່ນໆ.

ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ເປັນຜູ້ຄຸນຄ່າສ້າງຜັງເມືອງລະດັບຕົວ ເມືອງໃຫຍ່ທີ່ຂຶ້ນກັບສູນກາງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ອຳນາດການປົກ ຄອງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລືເຂດພິເສດ ແລະນຳໄປປຶກສາຫາລືຄຳຄິດຄຳເຫັນຂອງປະຊາຊົນ ແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ອຳນາດການປົກຄອງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດ ເປັນຜູ້ຄຸນຄ່າ ສ້າງຜັງເມືອງ ລະດັບຕົວເມືອງທີ່ຂຶ້ນກັບແຂວງ ກຳແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງ ການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ນຳໄປປຶກສາຫາລືຄຳຄິດຄຳເຫັນຂອງປະຊາຊົນ ແລ້ວນຳສະເໜີ ກະຊວງ ຄົມ ມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ອຳນາດການປົກຄອງເມືອງ ເປັນຜູ້ຄຸນຄ່າສ້າງຜັງເມືອງລະດັບຕົວເມືອງ ທີ່ຂຶ້ນກັບເມືອງ, ເຂດຈຸດສຸມທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມທີ່ຂຶ້ນກັບເມືອງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ແລະ ນຳໄປປຶກສາຫາລືຄຳຄິດຄຳເຫັນຂອງປະຊາຊົນ ແລ້ວນຳສະເໜີອຳນາດການປົກຄອງ ແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ພາກທີ III

ລະບຽບການຜັງເມືອງ

ໝວດທີ 1

ລະບຽບການນຳໃຊ້ ທີ່ດິນຜັງເມືອງ ແລະ ການປຸກສ້າງ

ມາດຕາ 11. ທີ່ດິນຜັງເມືອງ

ທີ່ດິນຜັງເມືອງ ແມ່ນຂອບເຂດພື້ນທີ່ດິນ ຊຶ່ງກຳນົດໄວ້ສຳລັບການວາງແຜນຜັງເມືອງເພື່ອພັດ ທະນາໃຫ້ເປັນຕົວເມືອງ. ຂອບເຂດພື້ນທີ່ດິນວາງແຜນຜັງເມືອງ ປະກອບດ້ວຍທີ່ດິນຂອງລັດ, ຂອງ ລວມໝູ່, ຂອງການຈັດ ຕັ້ງອື່ນ ຫລື ຂອງບຸກຄົນ.

ມາດຕາ 12. ການສະຫງວນ ຫລື ໂອນທີ່ດິນ

ລັດມີສິດສະຫງວນ ຫລື ໂອນທີ່ດິນ ເພື່ອມາຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດລວມ ແລະ ການພັດທະນາ ໃນອະນາຄົດ ເຊັ່ນ: ການສ້າງເຂດຊຸມຊົນໃໝ່, ຖະໜົນຫົນທາງ, ເຂດອຸດສາຫະກຳ, ເຂດກະສິກຳ, ເຂດປ່າສະຫງວນ, ເຂດທ່ອງທ່ຽວ, ເຂດປ້ອງກັນຊາດ -ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະອື່ນໆ.

ການໂອນທີ່ດິນ ຂອງການຈັດຕັ້ງ ຫລື ບຸກຄົນ ທີ່ມີການພັດທະນາແລ້ວ ເພື່ອມາຮັບໃຊ້ສາທາລະນະປະໂຫຍດນັ້ນ ລັດຈະຕ້ອງທົດແທນຄືນຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 13. ການແບ່ງເຂດທີ່ດິນຜັງເມືອງ

ຜັງເມືອງຂອງຕົວເມືອງປະກອບດ້ວຍ ເຂດຕ່າງໆດັ່ງນີ້: ເຂດທີ່ພັກພາອາໄສ, ເຂດສຳນັກງານ ອົງການ, ເຂດການຄ້າ, ການບໍລິການ, ເຂດສວນສາທາລະນະ, ເຂດອະນຸລັກມໍລະດົກ, ເຂດວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ເຂດທ່ອງທ່ຽວ, ເຂດກະສິກຳ, ເຂດອຸດສາຫະກຳ, ເຂດປ້ອງກັນຊາດ -ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ອື່ນໆ.

ທີ່ດິນຜັງເມືອງລະດັບຕົວເມືອງ ແບ່ງອອກດັ່ງນີ້ :

ຕົວເມືອງຫລືເທດສະບານທີ່ຂຶ້ນກັບສູນກາງ ຫລືຂຶ້ນກັບແຂວງ ຊຶ່ງແບ່ງອອກເປັນ ສີ່ ເຂດຄື :

1. ເຂດໃຈກາງຕົວເມືອງ;
2. ເຂດອ້ອມໃຈກາງຕົວເມືອງ;
3. ເຂດຊານເມືອງ;
4. ເຂດຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ.

ຕົວເມືອງ ຫລື ເທດສະບານທີ່ຂຶ້ນກັບເມືອງ ແບ່ງອອກເປັນ ສອງເຂດ ຄື :

1. ເຂດໃຈກາງຕົວເມືອງ;
2. ເຂດຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ.

ມາດຕາ 14. ເຂດໃຈກາງຕົວເມືອງ

ເຂດໃຈກາງຕົວເມືອງ ແມ່ນເຂດທີ່ມີຄວາມໜາແໜ້ນດ້ານສິ່ງກໍ່ສ້າງ ແລະ ດ້ານປະຊາກອນ ສູງກ່ວາເຂດອື່ນ ມີລະບົບສາທາລະນະປະໂຫຍດ ແລະ ສາທາລະນະພະໄພກຄົບຊຸດ ທັງເປັນສູນການຄ້າ, ການບໍລິການ, ການດຳເນີນທຸລະກິດອື່ນໆ. ຍົກເວັ້ນການດຳເນີນກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳທັງສາມລະດັບ ຫລື ສາງທີ່ມີເນື້ອທີ່ກ້ວາງຂວາງ.

ເຂດໃຈກາງຕົວເມືອງ ປະກອບດ້ວຍທີ່ດິນສຳລັບບຸກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ, ສະຖານທີ່ການຄ້າ, ການບໍລິການ ສຳນັກງານອົງການ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 15. ເຂດອ້ອມໃຈກາງຕົວເມືອງ

ເຂດອ້ອມໃຈກາງຕົວເມືອງ ແມ່ນເຂດທີ່ມີຄວາມໜາແໜ້ນຂອງສິ່ງກໍ່ສ້າງ ແລະ ດ້ານປະຊາກອນຕໍ່ກວ່າເຂດໃຈກາງຕົວເມືອງ, ມີເຂດຂຽວ ແລະ ມີລະບົບສາທາລະນະປະໂຫຍດ ແລະ ສາທາລະນະປະໂພກ ທັງເປັນເຂດການຄ້າ, ການບໍລິການ, ການດຳເນີນທຸລະກິດອື່ນໆ. ຍົກເວັ້ນການດຳເນີນກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳລະດັບໜຶ່ງ ແລະ ລະດັບສອງ.

ເຂດອ້ອມໃຈກາງຕົວເມືອງ ປະກອບດ້ວຍທີ່ດິນ ສຳລັບປູກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ, ສະຖານທີ່ການຄ້າ, ການບໍລິການ, ສຳນັກງານອົງການ, ສະໜາມກິລາ, ສວນສາທາລະນະ, ສະຖານທີ່ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 16. ເຂດຊານເມືອງ

ເຂດຊານເມືອງ ແມ່ນເຂດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຂດອ້ອມໃຈກາງຕົວເມືອງ, ເປັນເຂດທີ່ມີຄວາມໜາແໜ້ນ ຂອງສິ່ງກໍ່ສ້າງ ຕໍ່ກວ່າເຂດອ້ອມຮອບໃຈກາງຕົວເມືອງ, ມີກິດຈະການກະສິກຳ, ຫັດຖະກຳແລະໂຮງງານອຸດສາຫະກຳລະດັບສອງ ແລະ ລະດັບສາມ ລວມທັງມີເຂດຫວ່າງເປົ້າຫລາຍສົມຄວນ.

ເຂດຊານເມືອງ ປະກອບດ້ວຍທີ່ດິນສຳລັບປູກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ, ສຳນັກງານອົງການ, ສະຖານທີ່ການຫັດຖະກຳ, ອຸດສາຫະກຳຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ລວມທັງສາຍທີ່ມີເນື້ອທີ່ກວ້າງຂວາງ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 17. ເຂດຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ

ເຂດຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ ແມ່ນເຂດທີ່ຕໍ່ຈາກເຂດຊານເມືອງອອກໄປ ຊຶ່ງຈັດສັນໄວ້ເພື່ອຮັບປະກັນການຂະຫຍາຍຂອງຕົວເມືອງ, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງປະຊາກອນ ແລະ ກິດຈະການເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ເຂດຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ ປະກອບດ້ວຍທີ່ດິນ ສຳລັບປູກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ, ສະຖາບັນການສຶກສາ, ສະໜາມບິນ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ, ການຫັດຖະກຳ, ກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳລະດັບໜຶ່ງ, ການຂົນສົ່ງ ລວມທັງທີ່ດິນສຳລັບກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ເພື່ອການພັກຜ່ອນ, ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 18. ຕົວເມືອງ ຫລື ເທດສະບານທີ່ຂຶ້ນກັບເມືອງ

ເຂດໃຈກາງຕົວເມືອງ ຫລື ເທດສະບານທີ່ຂຶ້ນກັບເມືອງ ແມ່ນມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນກັບເຂດອ້ອມໃຈກາງຕົວເມືອງທີ່ຂຶ້ນກັບສູນກາງ ຫລື ແຂວງ.

ເຂດໃຈກາງຕົວເມືອງ ຫລື ເທດສະບານທີ່ຂຶ້ນກັບເມືອງປະກອບດ້ວຍທີ່ດິນສຳລັບປູກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ, ສຳນັກງານອົງການ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ, ກິດຈະການຫັດຖະກຳ, ກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳຂະໜາດນ້ອຍ, ຂະໜາດກາງ ແລະ ອື່ນໆ.

ເຂດຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ ແມ່ນເຂດທີ່ຈັດສັນໄວ້ເພື່ອຮັບປະກັນ ການຂະຫຍາຍຂອງຕົວເມືອງ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງປະຊາກອນ ແລະ ກິດຈະການເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ.

ເຂດຂະຫຍາຍຕົວເມືອງປະກອບດ້ວຍທີ່ດິນສຳລັບປູກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ, ສະຖາບັນການສຶກສາ, ສະໜາມບິນ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ, ການຫັດຖະກຳ, ກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳລະດັບ ຫນຶ່ງ, ການຂົນສົ່ງ, ລວມທັງທີ່ດິນ ສຳລັບກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ເພື່ອການພັກຜ່ອນ, ທ່ອງທ່ຽວ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 19. ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຜັງເມືອງ

ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຜັງເມືອງຕ້ອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບປະເພດທີ່ດິນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ.

ທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະສຳນັກງານອົງການ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ປູກສ້າງ ໃນເຂດທີ່ເປັນດິນໂນນ.

ຮ້ານຄ້າ, ສະຖານທີ່ບໍລິການ ແລະທຸລະກິດອື່ນໆ ຕາມຫຼັກການ ແມ່ນປູກສ້າງໃນເຂດຊຸມ ຊົນທີ່ມີການພົວພັນດ້ານທຸລະກິດ, ຂົນສົ່ງເຂາ-ອອກ ສະດວກສະບາຍ. ທຸກກິດຈະການກໍ່ສ້າງເພື່ອຮັບ ໃຊ້ມວນຊົນ ຕ້ອງມີສະຖານທີ່ຈອດລົດ.

ທີ່ດິນກະສິກຳຕ້ອງກຳນົດໃສ່ປ່ອນທີ່ຮາບພຽງ, ດິນເນີນ ແລະ ສະຫງວນໄວ້ສຳລັບການຜະ ລິດກະສິກຳ.

ກິດຈະການອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງໃນປ່ອນທີ່ບໍ່ມີຊຸມຊົນແອອັດ, ມີສະ ຖານທີ່ກວ້າງຂວາງ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໝວດທີ 2

ການຈັດສັນເຂດລະອຽດ

ມາດຕາ 20. ການຈັດສັນເຂດລະອຽດ

ນອກຈາກສີ່ເຂດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ເທິງນີ້ ແລ້ວຍັງຈະຕ້ອງໄດ້ຈັດສັນການນຳໃຊ້ ທີ່ດິນສຳລັບການປູກສ້າງແລະກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ເປັນເຂດລະອຽດຕື່ມອີກ ຊຶ່ງປະກອບມີສາມປະເພດ ຄື :

1. ການຈັດສັນເຂດທີ່ດິນສະເພາະໃນຕົວເມືອງ;
2. ການຈັດສັນຄຸ້ມຄືນໃໝ່;
3. ການຈັດສັນຕອນດິນ.

ມາດຕາ 21. ການຈັດສັນເຂດທີ່ດິນສະເພາະໃນຕົວເມືອງ

ການຈັດສັນເຂດທີ່ດິນສະເພາະໃດໜຶ່ງໃນຕົວເມືອງ ແມ່ນການຈັດສັນທີ່ດິນສະເພາະ ທີ່ຢູ່ໃນ ຂອບເຂດພື້ນ ທີ່ດິນຈຳກັດໃດໜຶ່ງຂອງຜັງເມືອງ ເພື່ອສ້າງ ແລະ ຂະຫຍາຍລະບົບສາທາລະນະປະ ໂຫຍດ ແລະ ສາທາລະນູປະໂພກ ແລະ ກິດຈະການເສດຖະກິດ-ສັງຄົມອື່ນໆ.

ຜັງເມືອງໜຶ່ງ ອາດຈະມີແຜນຈັດສັນເຂດທີ່ດິນສະເພາະອັນໜຶ່ງ ຫລື ຫລາຍອັນແລ້ວແຕ່ ຄວາມຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 22. ການຈັດສັນຄຸ້ມຄືນໃໝ່

ການຈັດສັນຄຸ້ມຄືນໃໝ່ ແມ່ນການຈັດສັນ, ບັບປຸງບູລະນະຄຸ້ມທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງເຂດທີ່ມີຜັງເມືອງ.

ມາດຕາ 23. ການຈັດສັນຕອນດິນ

ການຈັດສັນຕອນດິນ ແມ່ນການຈັດແບ່ງຕອນດິນເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ຕົວເມືອງມີຄວາມສະ ຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມສວຍງາມ, ຄວາມສະດວກ ແລະ ໃຫ້ຖືກ ຕ້ອງຕາມຜັງເມືອງ.

ໝວດທີ 3

**ຕົວເມືອງທີ່ສ້າງຕັ້ງກ່ອນມີຜັງເມືອງ, ທີ່ບໍ່ມີຜັງເມືອງ
ແລະຕົວເມືອງທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່**

ມາດຕາ 24. ຕົວເມືອງທີ່ສ້າງຕັ້ງກ່ອນມີຜັງເມືອງ

ການວາງແຜນຜັງເມືອງສຳລັບຕົວເມືອງທີ່ສ້າງຕັ້ງກ່ອນ ມີຜັງເມືອງ ຕ້ອງອີງໃສ່ສະພາບຕົວຈິງ ຂອງຕົວເມືອງນັ້ນ ໂດຍຄຳ ນຶງເຖິງສິ່ງກໍ່ສ້າງທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານສະຖາປັດຕະຍະກຳ ແລະ ວັດທະນະ ທຳທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ຊຶ່ງແບ່ງເປັນ ສາມຢ່າງ ຄື:

1. ສິ່ງທີ່ຄວນຮັກສາໄວ້;
2. ສິ່ງທີ່ຄວນປັບປຸງໃຫມ່;
3. ສິ່ງທີ່ຄວນກໍ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່.

ມາດຕາ 25. ຕົວເມືອງທີ່ບໍ່ມີຜັງເມືອງ

ສຳລັບຕົວເມືອງ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີຜັງເມືອງນັ້ນ ຕ້ອງມີແຜນການສຳຫລວດອອກແບບຜັງເມືອງ. ສ່ວນການປຸກສ້າງ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ວາງອອກ.

ມາດຕາ 26. ຕົວເມືອງທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່

ສຳລັບຕົວເມືອງທີ່ຈະສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ນັ້ນຕ້ອງສ້າງຜັງເມືອງກ່ອນ. ສ່ວນການປຸກສ້າງ ແລະ ກໍ່ ສ້າງຕ່າງໆນັ້ນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງຜັງເມືອງທີ່ວາງອອກຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ 4

ການອະນຸຍາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງພາຍຫຼັງການປຸກສ້າງ

ມາດຕາ 27. ການອະນຸຍາດປຸກສ້າງ ຫລື ສ້ອມແປງໃຫຍ່

ການອອກໃບອະນຸຍາດປຸກສ້າງ ຫລື ສ້ອມແປງໃຫຍ່ ແມ່ນອອກໃຫ້ທຸກກິດຈະການທີ່ຂໍອະນຸຍາດປຸກສ້າງ ຫລື ສ້ອມແປງໃຫຍ່ ຊຶ່ງຖືກຕ້ອງກັບລະບຽບຜັງເມືອງ ເຊັ່ນ :

- ການປຸກສ້າງ;
- ການສ້ອມແປງອາຄານ (ການປ່ຽນແປງ, ການທັບມ້າງທັງໝົດ ຫລື ບາງສ່ວນ);
- ການຂຸດດິນ ຫລື ການຖິ້ມດິນ;
- ການຕິດຕັ້ງເສົາໄຟຟ້າ, ເສົາໂທລະສັບ, ເສົາອາກາດຂະໜາດໃຫຍ່, ອ່າງເກັບນ້ຳສູງ, ຂົວຂ້າມທາງ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ ຂອງຜັງເມືອງວາງອອກ.

ມາດຕາ 28. ໃບຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງການປຸກສ້າງ ຫລື ສ້ອມແປງ

ພາຍຫຼັງການປຸກສ້າງ ຫລື ສ້ອມແປງສໍາເລັດ ອົງການຄຸ້ມຄອງຜັງເມືອງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງດໍາເນີນການກວດກາ ເມື່ອເຫັນວ່າສິ່ງປຸກສ້າງ ຫລື ສ້ອມແປງນັ້ນຖືກຕ້ອງ ຕາມການອອກແບບ ແລະ ຕາມລະບຽບການຂອງຜັງເມືອງແລ້ວຈຶ່ງອອກໃບຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງໃຫ້.

ມາດຕາ 29. ການຄຸ້ມຄອງພາຍຫຼັງການປຸກສ້າງ ຫລື ສ້ອມແປງ

ພາຍຫຼັງການປຸກສ້າງ ຫລື ສ້ອມແປງແລ້ວ ອົງການຄຸ້ມຄອງຜັງເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງໄດ້ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາຄືນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສິ່ງປຸກສ້າງ ຫລື ສ້ອມແປງ ດັ່ງກ່າວລະເມີດລະບຽບການຂອງຜັງເມືອງ.

ມາດຕາ 30. ການອອກຂໍ້ກຳນົດລະອຽດ

ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງເປັນຜູ້ອອກຂໍ້ກຳນົດລະອຽດ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການຂອງ ຜັງເມືອງ.

ພາກທີ IV
ການລົງທຶນ ໃສ່ການກໍ່ສ້າງ ລະບົບສາທາລະນະປະໂຫຍດ
ແລະ ສາທາລະນະປະໂພກ

ມາດຕາ 31. ຈຸດປະສົງຂອງການລົງທຶນ

ການລົງທຶນໃສ່ການກໍ່ສ້າງລະບົບສາທາລະນະປະໂຫຍດ ແລະ ສາທາລະນະປະໂພກ ແມ່ນ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ປັບປຸງເງື່ອນໄຂການດໍາລົງ ຊີວິດຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ການສ້າງຖະໜົນຫົນທາງ, ລະບົບລະບາຍນ້ຳ, ນ້ຳປະປາ, ໄຟຟ້າ, ໂທລະສັບ, ສະໜາມກິລາ, ສວນສາທາລະນະ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 32. ປະເພດຜູ້ລົງທຶນ

ລັດສິ່ງເສີມທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດລົງທຶນໃສ່ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສິ່ງອໍານວຍ ຄວາມສະດວກຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 31 ເທິງນີ້ ໂດຍມີຮູບການລົງທຶນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ການລົງທຶນຂອງລັດ;
- ການລົງທຶນຂອງລັດກັບເອກະຊົນ ພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງປະເທດ;
- ການລົງທຶນຂອງລັດກັບປະຊາຊົນ;
- ການລົງທຶນຂອງລວມໝູ່;
- ການລົງທຶນຂອງເອກະຊົນພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງປະເທດ;
- ການລົງທຶນຂອງເອກະຊົນພາຍໃນກັບຕ່າງປະເທດ.

ພາກທີ V
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາຜັງເມືອງ
ໝວດທີ 1
ອົງການຄຸ້ມຄອງຜັງເມືອງ

ມາດຕາ 33. ອົງການຄຸ້ມຄອງຜັງເມືອງ

- ອົງການຄຸ້ມຄອງຜັງເມືອງ ປະກອບມີ :
- ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ;
 - ພະແນກຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ;
 - ອົງການພັດທະນາ ແລະ ບໍລິຫານຕົວເມືອງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ;
 - ຫ້ອງການ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງເມືອງ;

- ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ.

ມາດຕາ 34. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ

ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຜັງເມືອງ ດັ່ງນີ້:

- ວາງແຜນຍຸດທະສາດ, ສ້າງຜັງເມືອງລະດັບຊາດ, ລະດັບພາກ ແລະລະດັບແຂວງ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ;
- ວາງຂໍ້ກຳນົດ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ຫຼັກການ, ລະບຽບການ, ວິທີການ ກ່ຽວກັບການວາງຜັງເມືອງ;
- ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ ຜັງເມືອງລະດັບຕົວເມືອງ ທີ່ຂຶ້ນກັບແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດ;
- ຕິດຕາມກວດກາ ແລະປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຜັງເມືອງ;
- ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 35. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ

ພະແນກຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຜັງເມືອງ ດັ່ງນີ້:

- ສ້າງແຜນຜັງເມືອງລະດັບຕົວເມືອງ ເພື່ອສະເໜີໃຫ້ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ;
- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ກວດກາການປຸກສ້າງ, ສ້ອມແປງ ແລະກໍ່ສ້າງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຜັງເມືອງ;
- ອອກໃບອະນຸຍາດປຸກສ້າງ ຫລືສ້ອມແປງແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ;
- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ສຳລັບເຂດຕົວເມືອງທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີຜັງເມືອງໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງທີ່ດິນ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
- ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ.

ມາດຕາ 36. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການພັດທະນາ ແລະ ບໍລິຫານຕົວເມືອງ

ອົງການພັດທະນາ ແລະ ບໍລິຫານຕົວເມືອງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

- ວາງແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານພັດທະນາຕົວເມືອງ;
- ກໍ່ສ້າງ, ປັບປຸງ, ບູລະນະບັນດາໂຄງລ່າງ ແລະ ການບໍລິການຕົວເມືອງ;
- ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວບຄຸມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປຸກສ້າງ;
- ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ເອກະສານເຕັກນິກອັນຈຳເປັນຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຜັງເມືອງ;
- ສ້າງແຫລ່ງລາຍຮັບ ເຂົ້າໃນວຽກງານການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາຜັງເມືອງ;
- ປະຕິບັດສິດ ໜ້າທີ່ອື່ນໆຕາມການມອບໝາຍຂອງເຈາແຂວງ, ເຈາຄອງກຳແພງນະຄອນ ຫລື ຫົວໜ້າເຂດພິເສດ.

ມາດຕາ 37. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງເມືອງ

ຫ້ອງການ ຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງເມືອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຄຸ້ມຄອງ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຜັງເມືອງຕາມການມອບໝາຍຂອງພະແນກຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດ.

ມາດຕາ 38. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ

ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຊ່ວຍຫ້ອງການ ຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງເມືອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຜັງເມືອງ, ວຽກງານອະນາໄມບ້ານ, ຄວາມເປັນລະບຽບ ຮຽບຮ້ອຍຕະຫລອດຮອດວຽກງານການຄຸ້ມຄອງການປຸກສ້າງແລະກໍ່ສ້າງໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 39. ການເຜີຍແຜ່ຜັງເມືອງ

ຜັງເມືອງລະດັບຕ່າງໆ ທີ່ຜ່ານການຮັບຮອງແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ມວນຊົນຮັບຮູ້ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະ ປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ 2

ອົງການກວດກາຜັງເມືອງ

ມາດຕາ 40. ຈຸດປະສົງການກວດກາຜັງເມືອງ

ການກວດກາການປະຕິບັດຜັງເມືອງ ໃນລະດັບຕ່າງໆ ແມ່ນການກວດກາການນຳໃຊ້ ທີ່ດິນຜັງເມືອງ, ການປຸກສ້າງ ແລະ ການກໍ່ສ້າງໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບການ ຂອງຜັງເມືອງ ແນໃສ່ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ, ຄວາມເປັນລະບຽບ, ຄວາມສະດວກ, ຄວາມສະອາດ, ສຸຂານາໄມ ແລະ ຄວາມສວຍງາມຂອງຕົວເມືອງ.

ມາດຕາ 41. ອົງການກວດກາຜັງເມືອງ

ອົງການກວດກາຜັງເມືອງ ແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງຜັງເມືອງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 33 ເທິງນີ້.

ມາດຕາ 42. ເນື້ອໃນ ແລະ ວິທີການກວດກາຜັງເມືອງ

ການກວດກາຜັງເມືອງ ແມ່ນການກວດກາການປະຕິບັດລະບຽບການຂອງຜັງເມືອງ ເຊັ່ນ: ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຜັງເມືອງ, ການປຸກສ້າງ ແລະ ການກໍ່ສ້າງ, ມາດຕະການຄວາມປອດໄພ, ຄວາມສະອາດ ແລະ ອື່ນໆ.

ການກວດກາ ຜັງເມືອງ ມີ ສາມ ປະເພດ ຄື :

- ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ;
- ການ ກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ;
- ການ ກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ໃນການກວດກາ ການປະຕິບັດລະບຽບການຂອງຜັງເມືອງອົງການກວດກາຜັງເມືອງ ຕ້ອງໄດ້ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ .

ໝວດທີ 3

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 43. ປະເພດຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ຽວກັບການປະຕິບັດລະບຽບການຂອງຜັງເມືອງ ມີ ສອງ ປະເພດຄື :

1. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທາງດ້ານບໍລິຫານ;
2. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງແພ່ງ.

ມາດຕາ 44. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທາງດ້ານບໍລິຫານ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທາງດ້ານບໍລິຫານ ແມ່ນຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບ ການອອກໃບອະນຸຍາດປຸກສ້າງ ຫລື ສ້ອມແປງ, ການຕົກລົງໃຫ້ຄ່າທິດແທນ, ການປຸກສ້າງ ແລະ ການກໍ່ສ້າງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບ ການຂອງຜັງເມືອງ ແລະ ການລະເມີດອື່ນໆກ່ຽວກັບຜັງເມືອງທີ່ມີລັກສະນະບໍລິຫານ.

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທາງດ້ານບໍລິຫານ ຈະຖືກແກ້ໄຂ ຕາມລະບຽບການບໍລິຫານ.

ມາດຕາ 45. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທາງແພ່ງ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງແພ່ງ ແມ່ນຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການປຸກສ້າງ ຫລື ການກໍ່ສ້າງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບການຂອງຜັງເມືອງ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນອື່ນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການ ລະເມີດອື່ນໆກ່ຽວ ກັບຜັງເມືອງທີ່ມີລັກສະນະທາງແພ່ງ.

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງແພ່ງຈະຖືກແກ້ໄຂດ້ວຍວິທີການໄກ່ເກັ່ງ, ຖ້າຫາກການໄກ່ເກັ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນຜູ້ ຖືກເສັຍຫາຍມີ ສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ.

ພາກທີ VI

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 46. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາຜັງ ເມືອງ ຫລື ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະຕິບັດລະບຽບການຂອງຜັງເມືອງຈະຖືກຍ້ອງຍໍ ຫລື ໄດ້ຮັບນະ ໂຍບາຍອື່ນໆຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 47. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ໃຊ້ແທນຄ່າ ເສັຍຫາຍ, ປັບໄໝ ຫລື ໄດ້ຮັບໂທດທາງອາຍາ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫລື ຫນັກ.

ມາດຕາ 48. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໃນສະຖານເບົາ ເຊັ່ນ: ວາງວັດຖຸກໍ່ສ້າງ, ຖ້ຳຂີ້ເຫຍື້ອ ຫລື ຖອກສິ່ງເສດເຫຼືອຊະຊາຍນອກສະຖານທີ່ກຳນົດໃຫ້, ຕໍ່ເທິບ ຫລື ຕໍ່ເຕີມທີ່ກວມ ເອົາສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ຫລື ການລະເມີດ ອື່ນໆໃນສະຖານເບົາ ຈະຖືກຕັກເຕືອນ ແລະ ສຶກສາ ອົບຮົມ ພ້ອມທັງໃຫ້ຢຸດເຊົາ ຫລື ຮີ້ຖອນການປຸກສ້າງ ຫລື ການກໍ່ສ້າງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ ຂອງຜັງເມືອງ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ.

ມາດຕາ 49. ມາດຕະການໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ຊັບສິນຂອງ ລັດ, ຂອງລວມໝູ່ ຫລື ຂອງບຸກຄົນຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 50. ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝດັ່ງນີ້: ປັບໃໝສິບ ສ່ວນ ຮ້ອຍຂອງມູນຄ່າສິ່ງກໍ່ສ້າງ ຫລື ສ້ອມແປງທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ. ໃນກໍລະນີທີ່ການກໍ່ສ້າງ ຫລື ການ ສ້ອມແປງນັ້ນຫາກບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຜັງເມືອງແລ້ວ ຜູ້ລະເມີດຍັງຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບຖອນສິ່ງກໍ່ສ້າງທີ່ບໍ່ຖືກ ຕ້ອງນັ້ນ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ.

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຜ່ານການສຶກສາອົບຮົມຕາມມາດຕາ 48 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫາກຍັງສືບຕໍ່ການລະເມີດດັ່ງກ່າວ ກໍຈະຖືກປັບໃໝ.

ມາດຕາ 51. ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນໃດ ນັບທັງປະຊາຊົນ ແລະ ລັດຖະກອນທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງເປັນການກະ ທຳຜິດທາງອາຍາ ເຊັ່ນ: ນຳໃຊ້ເອກະສານປອມ, ປອມແປງເອກະສານ, ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອ ຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ປະຕິບັດໜ້າທີ່ດ້ວຍຄວາມເລີ່ມເລີ້ ຊຶ່ງພາໃຫ້ເກີດຄວາມເສັຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ຕໍ່ຊັບສິນ ຂອງລັດ ຫລື ລວມໝູ່, ບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພ ຊຶ່ງພາໃຫ້ຄົນເສັຍຊີວິດ ຫລື ເສັຍສຸຂະພາບ ຈະຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍອາຍາ.

ມາດຕາ 52. ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ

ນອກຈາກໂທດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 48, 49, 50 ແລະ 51 ເທິງນີ້ແລ້ວ ຜູ້ລະເມີດທີ່ ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ຊັບສິນຂອງລັດ, ຂອງລວມໝູ່ ຫລື ຂອງບຸກຄົນ ຍັງຈະຖືກປະຕິ ບັດມາດຕະການໂທດເພີ່ມ ອີກເຊັ່ນ: ໂຈະກິດຈະການ, ຖອນໃບອະນຸຍາດ, ຮີ້ຖອນສິ່ງກໍ່ສ້າງ ຫລື ສ້ອມແປງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນຕາມແຕ່ກໍລະນີ .

**ພາກທີ VII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 53. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ເຜີຍແຜ່ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ .

ມາດຕາ 54. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫລັງ 90 ວັນ ນັບແຕ່ມີປະທານ ປະເທດແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ .

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 3 ເມສາ 1999.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະໝານ ວິຍະເກດ